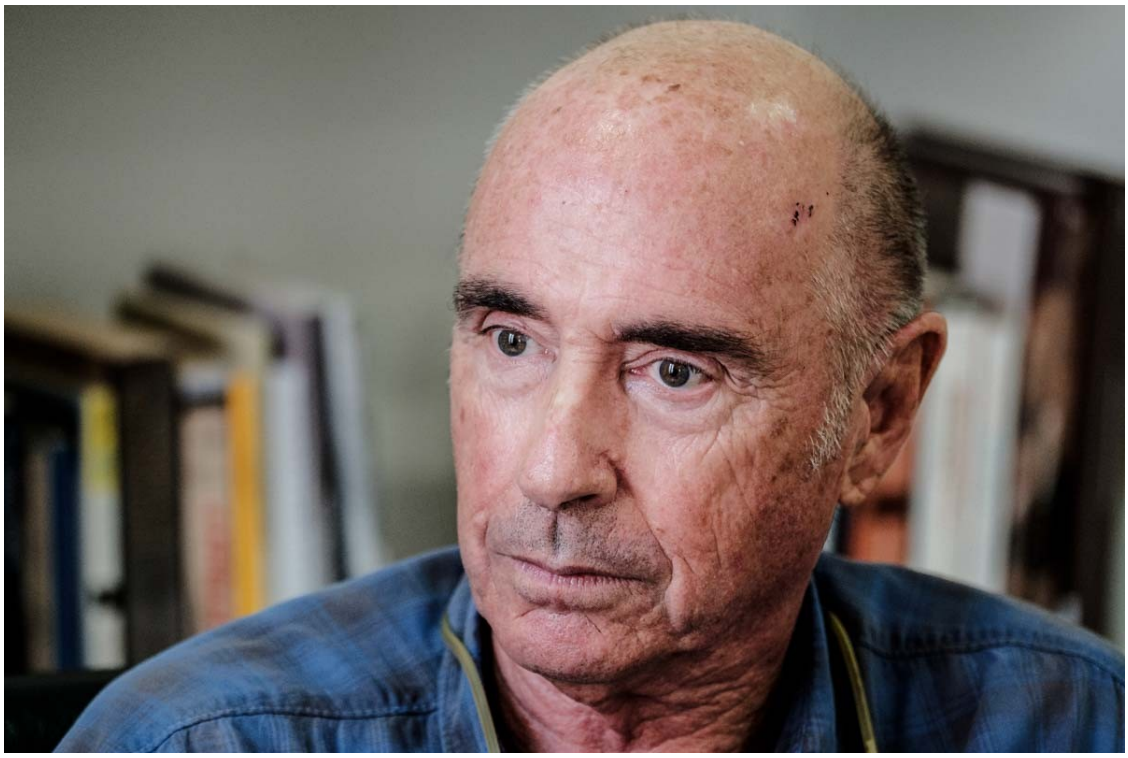
General | Sílvia Altadill | Actualitzat el 25/09/2019 a les 12:56

Lluís Llach: «El desencís es canalitza a base de treballar»

Lluís Llach. | Adrià Costa

El passat 14 de setembre es va posar marxa la Jornada Formativa sobre Territori, recursos naturals, sectors estratègics i empreses públiques de Debat Constituent celebrada a l'auditori Felip Pedrell de Tortosa.
Lluís Llach i Montse Castellà van cloure la jornada formativa convidant a tothom a participar en el projecte.
Parlem amb el cantautor Lluís Llach, cara visible del Debat Constituent, reflexionant sobre el moment actual, quin País som i quin País volem i en definitiva quin futur podem fer plegats .
http://www.debatconstituent,cat/jornades

- Com definiria el Consell del Fòrum Cívic i Social pel Debat Constituent?

Ja ho podríem definir una mica com una cosa del passat perquè el que vam fer va ser crear una metodologia i ajudar a la participació ciutadana en un debat de caire Constituent. Un debat sobre les premisses que haurien de definir el hàbits constitucionals del País. Això no vol dir que s'hagi de fer una Constitució, sinó buscar aquells punts troncals que podrien esdevenir la constitució que voldríem.

"hi ha una part de l'independentisme que està molt decebuda amb els partits polítics i els seus

posicionaments"

- L'independentisme de base està decebut amb els partits i representants polítics i els seus posicionaments actuals?

Hi una part de l'independentisme que sí, però això sempre depèn de factors molt personals. Però diguem que sí, que en principi hi ha una part de l'independentisme que està molt decebuda amb els partits polítics i els seus posicionaments. Potser perquè després del 27-S, 2-O etç, no es van assolir les metes que en un moment determinat ens vam marcar i molta gent, va pensar que es podien assolir. Això va portar a un desencís.

- Com es canalitza el desencís?

Com es canalitza el desencís? Tot això és molt difícil. Jo crec que el desencís es canalitza a base de treballar. Cadascú des del seu punt de vista.Vull imaginar que no ens ha de canalitzar ningú sinó que aquella gent que se senti independentista, tota la gent, es canalitzi a ella mateixa. El País està escapçat políticament: presó, exili, els lideratges costen molt de refer... Per tant jo penso que la feina és nostra, és de la gent, no hem d'esperar que ens diguin que es canalitzarà sinó que som nosaltres els que ho hem de fer.

- Com s'estructura aquest debat constituent en l'àmbit territorial?

A través, sobretot de les enteses territorials. Aquestes tenen tres o quatre nivells. Normalment en el territori és a força d'enteses locals, enteses comarcals.

Concretament, a les Terres de l'Ebre, l'entesa que funciona millor és ja l'entesa ebrenca, la territorial. Potser perquè les quatre comarques s'han posat d'acord per funcionar i funcionen. Després hi ha les enteses comarcals que coordinen i ajuden a les enteses locals que poden ser, per exemple, l'entesa de cada poble: l'entesa de Móra, de Gandesa, de Tortosa...Totes aquestes són possibles però està bé que estiguin coordinades per les enteses comarcals i aquesta amb una entesa ebrenca.

En altres territoris amb poc arrel·lament comarcal com Barcelona, es fa per districtes i per ciutats. Badalona té una entesa, l'Hospitalet en té una altra,... S'adapta a la realitat del País.
Nosaltres proposem la constitució de les enteses però després el que cal es posar-se en marxa i depèn de l'energia que tingui la gent que la forma, de cada poble.

Lluís Llach Foto: Cedida

- Des de la seua militància intel·lectual creu que la cultura i les bases ètiques ens redimiran dels interessos merament polítics en el camí cap a la independència?

Jo crec que la redempció -riu- no sol ha de ser cultural i ètica. Ha de ser per assolir aquests objectius i ens hi hem de posar tots molt seriosament. La cultura i la ètica, no són en si mateixes una eina sinó que a vegades són un objectiu i tal com està pensada la cultura i l'ètica avui en dia, jo crec que és més un objectiu que una eina. És evident que les eines ètiques i les eines culturals han de participar en un procés d'alliberament però, és tanta la mancança de cultura i tanta la mancança d'ètica que jo crec que és més un objectiu que una eina. De totes maneres les eines culturals i ètiques que hi hagin endavant. Però jo crec que avui dia i tal com està conformada la nostra societat, quan veus com funcionen les societats de tot el món, la cultura i l'ètica són objectius.

"se sap que en tot aquest Procés, sempre qui ha estat més interessat en trencar la convivència no ha estat mai la part independentista "

- Què li diria a qui qüestiona la convivència a Catalunya culpant l'independentisme?

Jo crec que clar, cadascú viu la seva realitat.En el àmbit que jo visc, la convivència no es qüestiona, sincerament. Ni he vist jo que, fora d'algunes manifestacions molt personalitzades i molt minoritàries, la convivència a Catalunya estigui trencada. És evident que hi ha gent que està encantada de trencar-la, però precisament aquesta no és la voluntat de l'independentisme o sigui que se sap que en tot aquest Procés, sempre qui ha estat més interessat en trencar la convivència no ha estat mai la part independentista sinó que normalment gent com Ciudadanos...i

dintre de Ciudadanos gent molt connotada que els coneixem ja a tots, no?

- Vostè passa molt de temps a l'Àfrica. Què hi ha trobat? També es troben amb aquests dilemes socials identitaris?

Ara ja no passo tant temps a l'Africa perquè em trobo aquí fent feina política. Però què m'hi he trobat? Per alguna gent qüestionar-se cada dia és important i l'Àfrica et qüestiona tot de dalt a baix, el sistema de valors, els sistemes culturals, maneres d'entendre la vida.
Una de les sorts d'estar en un Continent tant divers al nostre, és que has d'entrar a qüestionar-t'ho tot, coses molt importants i bàsiques. Això va bé, ja que la gent que ens considerem d'esquerres ho hauríem de fer cada dia, això de qüestionar-nos.

Ser d'esquerres no és una etiqueta que et poses a l'esquena i ja està, funciona per a tota la vida. Ser d'esquerres vol dir reqüestionar-se cada dia, fer autocrítica cada dia...no sé si ho faig bé, jo ho intento.

L'Àfrica el que fa en aquest aspecte és, reqüestionar moltes coses que donem per fetes en aquest entorn que anomenen Primer Món, que no sé ben bé que vol dir, però... en aquest món occidental moltes de les nostres creences allà es posen en qüestió d'una manera molt forta i et fa reflexionar.

- Un país sense mestissatge és?

Abans, llastimosament, ho podia ser. Ara ja no i, a més, jo crec que és meravellós i bo que no sigui així. A més, a Catalunya en aquest cas, malgrat que en èpoques de la nostra història no, però sempre hem estat un País de pas. Som fenicis, potser sí, som Ibers barrejats suposo, som occitans? I tant, gairebé un 40% de la nostra població ho era. Som moros? I tant, també, i, a més durant molts segles, i ara som amazigs i som gallegs i som andalusos i jo concretament sóc nét de madrilenys però això és una cosa molt maca perquè quan un no és ni per fronteres ni per coses guerreres ni per tot això, acaba en una conclusió molt bonica i és que només som perquè volem ser. I jo crec que els catalans ens podem definir així. Som una gent que des de la diversitat volem ser un poble i ja està. Un poble divers que replega moltes cultures, moltes maneres de fer diferents i això per mi és preciós i segurament ens posa a la vanguarda del futur.

"Els Països Catalans es necessiten econòmicament en un món d'egoismes absurds on l'economia és tant important"

- Continua creient en els Països Catalans?

I tant!! (riu) en els Països Catalans com un gran, gran projecte de futur. Nosaltres, ja som conseqüència d'un antic projecte cultural polític. El que és molt bonic és que
partint de les nostres arrels culturals, lingüístiques , econòmiques molt complementàries per esdevenir. Els Països Catalans es necessiten econòmicament en un món d'egoismes absurds on l'economia es tant important. Jo crec que això ens determina un futur que és possible.
Som un gran projecte de futur, som una realitat cultural, som una realitat històrica, una realitat lingüística i en el terreny polític podem ser un gran projecte de futur amb moltes possibilitats de consistència, de convivència i de projecció que ens uneixen.

Lluís Llach. Foto: Adrià Costa

- Com preveu que serà la sentència cap als presos polítics?

Terrible, per això no cal ser profeta

- Creu que s'ha minimitzat la figura de Carme Forcadell o Dolors Bassa pel fet de ser dones?

Sí que s'ha minimitzat les figures femenines i no sols per masclisme. La política sols busca homes, no?
La seua situació a les presons separades les invisivilitza encara més, s'hi barrejen les dos coses. Una per ser dones i l'altra per la solitud a les que se les ha reclòs i de manca de comunicació.

- Ho tornarem a fer?
Jo ja m'ho estic fent a sobre. Tantes vegades com faci falta.